

Our Heavenly Guidance System

By Elder Sergio R. Vargas
Of the Seventy

Ons hemels geleidingssysteem

Ouderling Sergio R. Vargas
van de Zeventig

April 2025 general conference

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end.

Jesus Christ changed my life when I was baptized at the age of 26 in my beloved Frutillar, Chile. At that time, my job took me across the ocean, rivers, and lakes of the beautiful Chilean Patagonia. After my baptism, I saw my work and my life in a new and different way, recognizing that truly “all things denote there is a God.”

In nature, salmon are born in the source of the rivers. At some point in their lives, they need to swim downriver to reach the ocean, where they find the nourishment and conditions necessary for their development.

But the ocean is also a dangerous place where predators lurk and where fishers try to catch the salmon with flashy hooks that imitate food but do not nourish them. If the salmon can survive these threats, they will be ready to use their powerful guidance system to return upriver to the same place where they were born, facing new and some familiar challenges. Scientists have studied their migratory behavior for years and have discovered that they use a type of magnetic map, similar to GPS, to guide them to their final destination with incredible precision.

We can all return one day to the heavenly home from where we came. And like the salmon, we have our own magnetic map, or Light of Christ, to guide us there. Jesus taught His disciples, “I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.”

Als we Jezus Christus centraal stellen in ons leven, zullen we de weg terug naar huis vinden, tot het einde toe volharden en vreugde hebben.

Jezus Christus veranderde mijn leven toen ik mij als 26-jarige liet dopen in mijn geliefde Frutillar (Chili). Voor mijn werk bestudeerde ik de oceanen, rivieren en meren van het prachtige Patagonië in Chili. Na mijn doop kreeg ik een nieuwe kijk op mijn werk en mijn leven, want ik besepte ten volle dat ‘alle dingen [erop] wijzen dat er een God is’.

Het leven van een zalm begint bij de bron van een rivier. In de loop van zijn leven zwemt hij met de stroom mee naar de oceaan, waar hij genoeg voedsel en de juiste omstandigheden vindt om zich te ontwikkelen.

Maar het is ook gevaarlijk in de oceaan, waar roofvissen op de loer liggen en vissers haken met aas uitzetten dat lijkt op een lekker hapje maar niet bepaald voedzaam is. Als de zalm aan deze gevaren weet te ontsnappen, is hij klaar om met behulp van zijn krachtige geleidingssysteem terug stroomopwaarts te zwemmen naar de plek waar hij is geboren, en waar nieuwe en oude uitdagingen hem opwachten. Wetenschappers bestuderen die paaitrek al jaren, en hebben ontdekt dat zalmen een soort magnetische kaart volgen, zoals een GPS, die ze nauwkeurig de weg naar hun uiteindelijke bestemming wijst.

Wij kunnen allemaal eens terugkeren naar de hemelse plek waar we vandaan komen. En net als de zalm hebben we onze eigen magnetische kaart, het ‘licht van Christus’, om ons te leiden. Jezus zei tegen zijn discipelen: ‘Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.’

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end. President Russell M. Nelson taught that “the joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Our Divine Nature and Destiny

From the family proclamation, we read that “each [of us] is a beloved spirit son or daughter of heavenly parents, and, as such, each has a divine nature and destiny. ... In the premortal realm, spirit sons and daughters knew and worshipped God as their Eternal Father and accepted His plan by which His children could obtain a physical body and gain earthly experience to progress toward perfection and ultimately realize their divine destiny as heirs of eternal life.”

Before His birth in mortality, Jesus Christ appeared to Moses and spoke to him on behalf of the Father. He told Moses He had a great work for him to do. During that meeting, the Lord called him “my son” several times.

After that experience, Satan came tempting him, saying, “Moses, son of man, worship me.”

Moses responded to the temptation by remembering his divine nature, saying, “Who art thou? For behold, I am a son of God.” The truth freed Moses from an attack by the adversary.

Brothers and sisters, the hooks of mortality are real. They are often enticing, but they seek only one target: to pull us out of the course of living waters that lead to the Father and eternal life.

I know how real the hooks of mortality can be. One Sunday, as a new convert, I was teaching a priesthood class when an unsettling conversation arose. I struggled to finish my lesson. I took offense and felt that I was the victim. Without saying a word, I headed for the exit with the idea that I would not return to church for a while.

At that very moment, a concerned priesthood holder stood in front of me. He lovingly invited me to focus on Christ and not on the situation we had experienced in class. As I looked back on the experience with him, he shared with me that he heard a voice tell him, “Go after him;

Als we Jezus Christus centraal stellen in ons leven, zullen we de weg terug naar huis vinden, tot het einde toe volharden en vreugde hebben. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘De vreugde die we voelen heeft weinig te maken met onze omstandigheden en alles met waar we ons in het leven op richten.’

Onze goddelijke aard en bestemming

In de proclamatie over het gezin staat: ‘Ieder [mens] is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft ieder een goddelijke aard en bestemming. [...] In het voorsterfelijke leven kenden en aanbaden geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader. Zij aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen. Daardoor konden ze op aarde ervaringen opdoen en vooruitgang maken op weg naar volmaking om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken.’

Voordat Jezus Christus op aarde werd geboren, verscheen Hij aan Mozes en sprak tot hem uit naam van de Vader. Hij zei dat Hij een groot werk voor Mozes had. Tijdens die interactie noemde de Heer Mozes enkele keren ‘mijn zoon.’

Vervolgens kwam Satan om hem te verleiden, en zei: ‘Mozes, mensenzoon, aanbid mij.’

Mozes antwoordde op die verleiding met zijn goddelijke aard in gedachten, en zei: ‘Wie bent u? Want zie, ik ben een zoon van God.’ De waarheid vrijwaarde Mozes voor een aanval van de tegenstander.

Broeders en zusters, het sterfelijk leven zit vol vishaken. Soms zien die er aantrekkelijk uit, maar ze hebben maar één doel: ons uit de stroom van levend water halen die ons naar de Vader en het eeuwige leven brengt.

Ik heb ervaring met de vishaken van het sterfelijk leven. Als pasgedoopt lid gaf ik op zondag eens een quorumles, en plots liep de discussie uit de hand. Ik slaagde er amper in om de les tot een goed einde te brengen. Ik was geërgerd en vond dat ik het slachtoffer was. Ik liep zwijgend naar de uitgang en was van plan om een tijdje niet meer naar de kerk te gaan.

Op dat moment versperde een bezorgde priesterschapsdrager mij de weg. Hij moedigde me liefdevol aan om aan Christus te denken, en niet aan wat er in de les was gebeurd. Later vertelde die broeder mij dat hij toen een stem had gehoord die zei: ‘Ga hem achterna, hij is belang-

he is important to me.”

My dear friends, we are all important to Him. President Nelson taught that “because of our covenant with God, He will never tire in His efforts to help us, and we will never exhaust His merciful patience with us.” Our divine nature and covenant relationship with God entitle us to receive divine help.

The Need of Nourishment

Just as salmon need to be nourished in the ocean to grow, we also need to nourish ourselves spiritually to avoid dying of spiritual malnutrition. Prayer, the scriptures, the temple, and our regular attendance at Sunday meetings are vital in our spiritual menu.

In November 1956, Ricardo García entered the waters of baptism in Chile, becoming the first member of the Church in my country. Just one day before he died, he declared before his family and friends, “Many years ago, missionaries invited me to be happy along with my family. I am a happy man. Tell everyone in Chile the gospel is happiness.”

After having been nourished with the gospel of Jesus Christ, Ricardo dedicated his entire life to serving God and his neighbor with love. His example of discipleship has blessed generations, including me. The Prophet Joseph Smith taught that “a man filled with the love of God, is not content with blessing his family alone, but ranges through the whole world, anxious to bless the whole human race.”

Return to Our Heavenly Home

Deep inside each of us is a desire to return to our heavenly home, and Jesus Christ is our heavenly guidance system. He is the way. His atoning sacrifice makes it possible for us to make sacred covenants with God. Once we make covenants, we will at times find ourselves swimming against the current. Danger, disappointment, temptation, and affliction will test our faith and spiritual strength. Ask for help. Jesus Christ understands and is always eager to share our burdens.

Remember that He is known as “a man of sorrows, and acquainted with grief.” The Savior taught, “In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the

rijk voor Mij.’

Beste vrienden, wij zijn allemaal belangrijk voor Hem. President Nelson heeft gezegd: ‘Vanwege ons verbond met God zal Hij het nooit moe worden ons te helpen, en zullen wij zijn barmhartige geduld met ons nooit uitputten.’ Dankzij onze goddelijke aard en onze verbondsrelatie met God maken wij aanspraak op goddelijke hulp.

De behoefte aan voeding

Net zoals de zalm in de oceaan voedsel moet vinden om te groeien, moeten wij onszelf ook geestelijk voeden om niet van geestelijke ondervoeding om te komen. Gebed, de Schriften, de tempel en regelmatige deelname aan de zondagse kerkdiensten mogen niet op ons geestelijk menu ontbreken.

In november 1956 daalde Ricardo García in Chili in het water van de doop af, waarmee hij het eerste lid van de kerk in mijn vaderland werd. De dag voordat hij stierf, zei hij tegen zijn familie en vrienden: ‘Jaren geleden nodigden zendelingen mij uit om geluk te vinden met mijn familie. Ik ben een gelukkig mens. Zeg tegen iedereen in Chili dat het evangelie geluk voortbrengt.’

Nadat hij door het evangelie van Jezus Christus was gevoed, spendeerde Ricardo zijn hele leven in liefdevolle dienst aan God en zijn naaste. Zijn voorbeeld van discipelschap is generaties tot zegen geweest, en ook mij. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Een man die vervuld is van Gods liefde, is niet tevreden als hij alleen zijn eigen gezin tot zegen is, maar gaat over de hele wereld uit om het hele menserras tot zegen te zijn.’

Terugkeren naar ons hemelse thuis

Diep vanbinnen hebben we allemaal het verlangen om naar ons hemelse thuis terug te keren, en Jezus Christus is ons hemels geleidingsstelsel. Hij is de weg. Dankzij zijn zoenoffer kunnen wij heilige verbonden met God sluiten. Zodra we verbonden sluiten, merken we soms dat we tegen de stroom in zwemmen. Gevaar, teleurstelling, verleiding en ellende stellen ons geloof en onze geestelijke kracht op de proef. Vraag om hulp. Jezus Christus begrijpt ons en staat altijd klaar om onze lasten te helpen dragen.

Hij is immers ‘een Man van smarten, bekend met ziekte’. De Heiland heeft gezegd: ‘In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.’ Dankzij zijn

world.”His atoning sacrifice allows our sins to be forgiven to the point that He no longer remembers them.

We may not totally forget our sins as part of our mortal learning so we will remember not to repeat them. Instead, we will remember Him as we take the sacrament at church every Sunday. This ordinance is an essential part of worship and spiritual development. Joy comes when we understand that this is not just another day. “The sabbath was made for man” with the intention of giving us rest from the world and renewing our body and spirit.

We also remember Him when we go to the temple—the house of the Lord. Temples give us a deeper knowledge of Jesus Christ as the center of the covenant that leads us to eternal life, “the greatest of ... the gifts of God.”

Attending the temple has given me comfort and great hope about our eternal destiny. I have experienced heavenly connections with people on both sides of the veil. I’ve seen healing miracles in the lives of my young children, two of whom live with unseen illnesses that require daily care for the rest of this life.

Our family rejoices as we share about the plan of happiness. My children’s faces light up when they hear that, thanks to Jesus Christ, their “afflictions shall be but a small moment.” We love our children deeply, and we know that someday, as President Jeffrey R. Holland taught, they “will stand before us glorified and grand, breathtakingly perfect in body and mind.” Our covenants bring us closer to God to the point of making the impossible possible, filling every space of darkness and doubt with light and peace.

Thanks to Jesus Christ, there are hope and well-founded reasons to continue loving, praying, and supporting those we care about.

I know He lives. He knows us and He loves us. He is the way, the truth, and the life of the world.

I invite all of us today to center our lives on Jesus Christ and His teachings. Doing so will help us avoid biting the hooks of temptation, offense, and self-pity. We will stand as temples—holy, firm, and constant. We will weather the storms, and we will make it home, enduring to the end and rejoicing to the end. In the name of

zoenoffer kunnen onze zonden worden vergeven, tot Hij er zelfs niet meer aan denkt.’

Wij vergeten onze zonden niet helemaal, wat hoort bij onze aardse leerschool, zodat we ze niet herhalen. In plaats daarvan zijn we Hem elke zondag indachtig wanneer we aan het avondmaal deelnemen. Die verordening is een essentieel onderdeel van onze verering en geestelijke ontwikkeling. We vinden vreugde als we beseffen dat de zondag geen gewone dag is. ‘De sabbat is gemaakt ter wille van de mens,’ en is bedoeld om ons even aan de wereld te laten ontsnappen en naar lichaam en geest op te knappen.

We zijn Hem ook indachtig als we naar de tempel gaan, het huis des Heren. In de tempel krijgen we een dieper begrip van Jezus Christus als de kern van het verbond dat ons naar het eeuwig leven leidt, ‘de grootste van alle gaven van God.’

In de tempel vind ik altijd troost en goede hoop voor onze eeuwige toekomst. Ik voel een hemelse band met mensen aan beide zijden van de sluier. Ik heb wonderen van genezing gezien bij mijn kinderen, van wie er twee lijden aan een onzichtbare aandoening die levenslang dagelijkse zorg vereist.

In ons gezin zijn we blij als we over het plan van geluk kunnen vertellen. Het gezicht van mijn kinderen straalt als ze horen dat hun aandoeeningen dankzij Jezus Christus ‘slechts van korte duur’ zullen zijn. Wij houden zielsveel van onze kinderen, en we weten dat ze ooit, zoals president Jeffrey R. Holland heeft gezegd, ‘verheerlijkt, verheven, en adembenemend volmaakt naar lijf en brein zullen zijn’. Dankzij onze verbonden komen we dicht bij God, wordt zelfs het onmogelijke mogelijk, en maakt alle duisternis en twijfel plaats voor licht en vrede.

In Jezus Christus vinden we hoop en gegronde redenen om onze dierbaren te blijven omringen met liefde, gebed en steun.

Ik weet dat Hij leeft. Hij kent ons en Hij heeft ons lief. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven van de wereld.

Ik nodig iedereen uit om Jezus Christus en zijn leringen in ons leven centraal te stellen. Daardoor zullen we niet in de vishaken van verleiding, ergernis en zelfbeklag bijten. We zullen als tempels staan: heilig, standvastig en onwrikbaar. We zullen de stormen goed doorstaan, de weg terug naar huis vinden, en vreugdevol tot

Jesus Christ, amen.

het einde toe volharden. In de naam van Jezus
Christus. Amen.